

Άγγελος Ποστεκόγλου..

«Περιμένω τηλεφώνημα από τον Μελισσανίδη»

Ο 48χρονος προπονητής αποτελεί -προς το παρόν- τη μοναδική ελληνική εκπροσώπηση στο Μουντιάλ της Βραζιλίας, καθώς ανέλαβε τα πνίγια του αντιπροσωπευτικού συγκροτήματος της Αυστραλίας μέχρι το 2018.

Μπορεί να σπούδασε λογιστικά στη Μελβούρνη, όπου μετακόμισε σε πλικία πέντε ετών μαζί με τους γονείς του, Δημήτρη και Σταυρούλα, αλλά το ποδόσφαιρο ήταν, είναι και θα είναι το μεγάλο του πάθος. «Δύο πράγματα, πέραν της διαμόρφωσης του χαρακτήρα μου, πήρα απ' τους γονείς μου: από τη μπτέρα μου τη θρησκεία και από τον πατέρα μου το ποδόσφαιρο», αναφέρει στο «Εθνος της Κυριακής» ο Άγγελος Ποστέκογλου ξετυλίγοντας το κουβάρι των αναμνήσεων. Άλλωστε, ο πατέρας του ήταν εκείνος που τον έπαιρνε μαζί του στο γήπεδο, όντας ποδοσφαιριστής της Χαλκίδας (σ.σ. σε ερασιτεχνικό επίπεδο), μέχρι να φτάσει η στιγμή της Εενιτιάς.

Συγκεκριμένα, ήταν το 1970, όταν ο Δημήτρης Ποστέκογλου, επιπλοποιός στο επάγγελμα, αποφάσισε να περάσει με την οικογένειά του στην άλλη άκρη του Ατλαντικού αναζητώντας μια καλύτερη τύχη, όπως είχαν πράξει πολλοί Έλληνες την εποχή εκείνη. Άλλα το ποδόσφαιρο, ποδόσφαιρο. «Όταν φτάσαμε στη Μελβούρνη βρήκαμε εκεί μια ομάδα να υποστηρίζουμε και κάθε Κυριακή πηγαίναμε στο γήπεδο», υπογραμμίζει ο νυν τεχνικός της Εθνικής Αυστραλίας, που ύστερα από 17 χρόνια στους πάγκους έχει κάθε λόγο να καμαρώνει για τη δικαίωση των κόπων του.

Στόχος ο κορυφή... «Είναι τεράστια τιμή για μένα. Αισθάνομαι πράγματι υπερήφανος που θα εργαστώ στο τμόνι αυτής της ομάδας. Άπαντες προσδοκούμε να φτάσουμε κάποια στιγμή στην κορυφή και εύχομας να είμαστε εκείνος που θα οδηγήσει την Εθνική στις επιτυχίες. Όλα έγιναν εντελώς ξαφνικά, μέσα σε τρεις ημέρες. Η αλήθεια είναι πως στο ποδόσφαιρο δεν ξέρεις τι σου ξημερώνει καμία φορά. Δεν το σκέφτηκα και πολύ για να αποφασίσω, παρότι το τάιμινγκ δεν ήταν ιδανικό, μιας και είχε ζεκινήσει το πρωταθλήμα», θα πει. Γ' αυτόν τον λόγο, άλλωστε, προηγήθηκε μίνι σίριαλ, καθώς έπρεπε να βρεθεί η «κρυστάλλινη» για τη λύση του συμβολαίου του με τη Βίκτορι Μελβούρνης, από την οποία καρπώνεται 800.000 ευρώ εποικίας.

Το κίνητρο... Οι Αυστραλοί έφεραν βαρέως τη φίλική συντριβή με 6-0 από την Εθνική Γαλλίας και έδειξαν την πόρτα της εξόδου στον Γερμανό τεχνικό Χόλγκερ Οσιεκ, αποζημιώνοντάς τον, μάλιστα με 1,2 εκατ. ευρώ. Η επιλογή της θέσης όχι μόνο δεν τον αγκώνει, αλλά του προσφέρει σημαντικό κίνητρο για να αποδειξεί και σε εθνικό επίπεδο τη δουλειά του, καθώς σε σύλλογικό, στην Αυστραλία έχει κατακτήσει τέσσερα πρωταθλήματα. «Στα δύο τελευταία Μουντιάλ δεν πήγαιμε καλά. Απαιτείται ανανέωση, αλλά αυτή θα γίνει σταδιακά. Πιστεύω στην ομάδα, γιατί δεν τα παρατάει ποτέ», επισημαίνει με καμάρι και ονειρεύεται ήδη να βρεθεί απέναντι στη «γαλανόλευκη». «Θα ήταν το ιδανικότερο σενάριο, κάτι το αξέχαστο, να αντιμετωπίσω την πρωταθλήτρια Ευρώπης του 2004 και γιατί όχι να την κερδίσω. Δεν πάμε για τουρισμό στη Βραζιλία, έστω και αν το συναίσθημα πάντα θα υπάρχει», παραδέχεται.

Σημειωτέον, ο «Age», όπως αποκαλείται, είναι μόλις ο δεύτερος Έλληνας τεχνικός που θα βρεθεί σε Παγκόσμιο Κύπελλο, κάτι που είχε κάνει το 1994 στην Αμερική με την Εθνική Ελλάδας ο αείμνηστος Αλκέτας Παναγούλιας. Η αξία, το μεράκι του γι' αυτό που κάνει, σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα, τον έχουν καθόλου τυχαίο πως το 2011 ανακρούχθηκε κορυφαίος προπονητής.

Άλλωστε, εκείνη τη χρονιά, αλλά και την επομένη, στέφθηκε πρωταθλητής Αυστραλίας με την Μπρι-

ομπέν Ρόρ, κάτι που είχε πετύχει το 1998 και το 1999 με τη Ν. Μελβούρνη, ενώ την επιταξία 2000-07 βρέθηκε στο τμόνι της Εθνικής Ελπίδων των χώρας. Πριν αναδειχθεί το προπονητικό του ταλέντο, πρόλαβε-ως ποδοσφαιριστής στην Ελλάς Μελβούρνης- και πρόθεσε στην τροπαιοθήκη του δύο ακόμη «κούπες» πρωταθλήματος (1984, 1991).

ΜΕ ΧΙΟΥΜΟΡ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ

Περιμένω τηλεφώνημα από τον Μελισσανίδη...

«Μου αρέσει το επιθετικό ποδόσφαιρο. Μ' αυτή τη φιλοσοφία πορεύομαι. Αρκετές φορές επισκέπτομαι την Ολλανδία, την Ιταλία, την Ισπανία, τη Γερμανία και επιμορφώνομαι. Θέλω να αποκομίζω στοιχεία και να τα προσαρμόζω ανάλογα. Μου αρέσουν η Μπάγερ Μονάχου και η Ντόρτμουντ», επισημαίνει ο Άγγελος Ποστεκόγλου.

«Όταν η κουβέντα φτάνει στην ομάδα που υποστηρίζει, δεν κρύβεται πιοσ απ' το δάχτυλό του. «Ως γέννημα-θρέψη της Ν. Φλαδέλφειας, είμαι ΑΕΚτζής», παραδέχεται με περίσσιο θάρρος, αλλά δεν αρκείται σ' αυτό. Με αρκετή δύση κινύρωμα ευελπιστεί, γιατί όχι, να αναλάβει κάποια στιγμή τα πνίγια της. «Δεν ξέρεις ποτέ στο μέλλον τι μπορεί να συμβεί. Μπορεί να μου τηλεφωνήσει ο Μελισσανίδης», αναφέρει, δίχως, ωστόσο να ξεχνά το σύντομο πέρασμά του από την Παναχαϊκή (Ιανουάριος-Δεκέμβριος του 2008).

Κρατάει την εμπειρία... Παρότι το «διαζύγιο» δεν ήρθε με τον πλέον κομψό τρόπο, προτιμά να κρατά μόνο τα θετικά. «Πέρασα πολύ καλά. Μου άρεσε η εμπειρία. Με την πλειονότητα των ποδοσφαιριστών είχαμε καλή συνεργασία. Ο κόσμος με αγάπησε, παρόλο που δεν έμεινα πολύ καιρό. Αρκετοί από την Ελλάδα επικοινώνουσαν μαζί μου προκειμένου να με συγχαρούν για την ανάληψη της τεχνικής ηγεσίας της Εθνικής Αυστραλίας και αυτό για μένα είναι η καλύτερη ανταμοιβή», υπογραμμίζει.

Ωστόσο, εκείνο που τον «πληγώνει» κάπως είναι ότι δεν ευδώδηκαν οι προσπάθειες συνεργασίας με τον Γ. Καραγκούνη και τη Βίκτορι Μελβούρνης, στην οποία ήταν προπονητής μέχρι πρόσφατα. «Δυστυχώς αποτύχαμε να τον φέρουμε, παρότι ήταν μεγάλη η επιθυμία μας. Θα ήταν πολύ όμορφο και αρκετά τιμητικό να τον είχαμε μαζί μας. Κατανοήσαμε, όμως, πως όταν υπάρχει ενδιαφέρον συλλόγων απ' την Πρέμιερ Λιγκ, όπως η Φούλαμ, δεν θα ήταν εύκολο να γιρίσει την πλάτη. Η Αυστραλία είναι μακριά, ενώ υπάρχει στη μέση και η Εθνική Ομάδα. Πάντως, να ξέρετε πως το σκέφτηκε αρκετά σοβαρά», κατέληπτε. Ο Άγγελος Ποστεκόγλου ανακρούχθηκε το 2011 κορυφαίος προπονητής στην Αυστραλία. «Η Αυστραλία δεν θα πάει στη Βραζιλία για... τουρισμό», τονίζει ο «Age», ο οποίος έχει κατακτήσει 4 πρωταθλήματα στη χώρα των «καγκουρό» ως προπονητής.

